

El Parlament de Catalunya

En la seva última reunió el Govern de la Generalitat acordà la reobertura del Parlament de Catalunya. Aquest acord té una considerable importància, no solament per les qüestions que s'han de sotmetre a la seva deliberació — una d'elles, el problema plantejat pel President de Catalunya, anunciant la seva decisió contrària a una reelecció — sinó també per l'especial significat que la reobertura del Parlament, en aquests moments, representa.

Aquesta significació és el que ens interessa comentar. Havem dit repetidament que la nostra lluita era per la democràcia contra el feixisme. Això no solament ho havem dit nosaltres, sinó que ho han dit la major part de les personalitats i de les organitzacions polítiques de la nostra terra — a pesar de certes divergències de criteri i de certes actituds contràries, però com que han estat aïllades no tenen una importància efectiva —, però a pesar d'haver presentat la nostra lluita sota aquest punt de vista, no havem tingut la gosadia d'aplicar aquests principis que eren el motiu i la raó de la nostra lluita. Hi han hagut moments que a tots ens ballava el cap: per què lluitàvem? quin era el motiu de la nostra lluita? ens havem preguntat repetidament, i a pesar de les afirmacions i de conèixer íntimament el nostre poble, que tant sols cercava conservar la llibertat, en ocasions no ens havem pogut contestar satisfactoriament aquestes preguntes; i és que el proselitisme, l'excessiu afany partidista, l'enorme propaganda realitzada per partits i organitzacions al marge dels interessos de la nostra nació, havien desvirtuat els fins de la nostra lluita. I unes vegades segons la llei del pèndul, aspiràvem a un govern anarquista (?), o bé a una dictadura comunista.

L'oposició manifesta entre el que es deia per les organitzacions i personalitats responsables amb el que es manifestava pels partits i sindicats contribuïren a enfosquir la claredat de la nostra lluita. I la premsa estrangera, sense exageracions la podia presentar de conformitat als seus peculiars punts de vista. Afortunadament però ara sembla que tot això ja està superat i que la nostra lluita la podem presentar amb les seves veritables característiques. La forma confusionària de plantejar el nostre problema; la contradicció real existent entre l'actuació governamental d'una banda i la iniciativa partidista de l'altra; ens havien sensiblement perjudicat, restant-nos la simpatia de grans sectors d'opinió que eren precisament aquells dels quals podíem esperar l'ajut més efectiu i eficaç.

La rectificació s'imposava. S'ha intentat altres vegades aquesta rectificació, però per causes desconegudes sempre havia fracassat. Tindrà ara més èxit? És el que esperem i desitgem per quan de seguir-se per aquest camí les simpaties de les democràcies europees, fins ara un bon xic receloses, acreixeran, augmentant la simpatia per la nostra causa.

Era necessari tornar pel bon camí. I el bon camí, és, no ho dubtem, el de la democràcia. L'únic que pot justificar-nos davant el món en la lluita que sostenim. Deixem-nos de malabarismes teòrics i absurds. El món està dividit, millor escindit, en dues grans fraccions: les democràcies i els feixismes. Si aspirem, si volem, que les democràcies es posin al nostre costat, posem-nos primerament nosaltres al seu costat. I per això, no havem de fer absolutament cap esforç per quan s'adiu amb la nostra manera d'ésser contrària a les posicions anteriorment adoptades que per exòtiques repugnaven al poble català, que les tolera, però mai accepta, com ho demostra la indiferència amb què les ha vist

Els assassins de l'aire

Després de Lleida, Barbastro

Més de 60 víctimes entre la població civil

Són abatuts dos "Heinkels"

València. — El ministeri de Defensa Nacional ha facilitat una nota que diu així:

"L'aviació facciosa ha realitzat una vegada més els seus continus atacs a poblacions civils. Aquest cop ha elegit Barbastro, on ahir a la tarda dotze avions efectuaren un bombardeig, a conseqüència del qual resultaren més de seixanta víctimes entre el personal civil."

DOS AVIONS FACCIOSOS ABATUTS EN VIOLENT COMBAT AERI

Casp. — Aquesta tarda s'ha produït un violent combat aeri entre els aparells facciosos que intentaven bombardejar novament la població de Barbastro i els caces lleials, que, oportunament avisats, han sortit per a impedir-ho.

La lluita ha estat terrible, puix que els nostres pilots no han perdonat ocasió, àdhuc exposant-se extraordinàriament, per a fer fracassar les intencions dels facciosos i evitar que poguessin tornar a les seves bases.

Després de nombroses evolucions i no pocs disparats, dos avions rebels han estat tocats; i han intentat, des d'aquell moment, escapar.

La persistència de l'atac lleial ha permès abatre aquests dos aparells, en encertat perfectament en els

punts vulnerables. Els altres avions rebels en adonar-se que ja n'havien estat abatuts dos, han fugit precipitadament i han estat perseguits pels caces, que encara feren moltíssims disparats que se suposa que causaren avaries a un altre aparell facciós, el qual es veié tambalear, ja en terreny adversari.

Tota l'activitat d'avui s'ha caracteritzat per l'activitat de les forces aèries. Els caces republicans han efectuat diversos serveis de protecció i reconeixement, i han perseguit diverses vegades els aparells rebels, que se suposa pretenien bombardejar determinades localitats.

Els dos avions abatuts a Barbastro són de la marca alemanya "Heinkel".

LLEIDA DESPRES DE L'ATEMPTAT

Lleida. — Continuen els treballs de desenrunament de les cases sinistrades pel bombardeig feixista d'abans d'ahir a la tarda. Totes les autoritats, auxiliades per les organitzacions sindicals, coadjuven incansablement al socors dels damnificats.

El Front Popular Antifeixista, ha organitzat una manifestació pública a homenatge de les víctimes. També ha obert una subscripció pu-

Fa un any que començà l'heroica resistència del poble de Madrid

blica que fins ara puja 10.000 pesetes.

Als hospitals hi ha gran nombre de ferits, que són atesos sollicitament pel personal sanitari.

El veïnat mostra gran serenitat a pesar de la desgràcia que aclapa la població.

EL QUE EN DIU LA PREMSA DE MADRID

Madrid. — "El Socialista", comentant el barbar bombardeig de Lleida, diu que els facciosos creuen que se'ns pot abatere pel terror, i afegeix:

"Enemic tan imbècil pot inferir-nos derrotes parcials com aquesta del Nord, clarament explicada, però la seva obcecació ens persuadeix que si no fos per infàmia, indignes de guanyar la guerra, encara serien per necessitat incapaces de guanyar-la."

"El Liberal", sobre el mateix tema, escriu: "No es pot consentir ni un moment més que al territori lleial se seguïn vides innocents sense resposta enèrgica i adequada al sistema que amb nosaltres empra l'enemic. Tenim una gloriosa aviació i un exèrcit vigorós i organitzat nat de les entranyes del poble, un estímul per lluitar i una fermíssima evidència en l'èxit de les nostres armes, i ens és obligat respondre amb la mateixa intensitat amb què se'ns provoca per almenys deixar sentir l'autoritat de la República."

Aporteu queviures, robes, diners per a Madrid!

Una crida del S. R. C. (Secció del S. R. I.)

Comitè de Tarragona

El Comitè Permanent d'Ajut a Madrid i a tots els fronts, amb la col·laboració del S. R. I. que aglutina en una memorable campanya d'Ajut a Madrid la solidaritat individual catalana, els esplèndids fruits de la qual van ésser més de mil tones de queviures i de dos milions de pessetes, desitja ara ardentment renovar aquesta gesta magnífica de solidaritat amb motiu de l'aniversari de la gloriosa epopeia de la defensa del Madrid heroic que s'organitza pels dies 6, 7 i 8 de novembre.

Madrid és el nostre símbol antifeixista. En dirigir-nos a la consciència de tots els homes per expressar-los la íntima i admirativa solidaritat que tots sentim vers Madrid, creiem interpretar els més bells sentiments de tot el poble de Catalunya.

Per això ens dirigim a tothom i demanem que amb la seva aportació patentitzada a l'abnegat i soferit poble de Madrid l'expressió del nostre tribut d'adhesió i homenatge de la nostra col·laboració material.

Tenim fe en la generositat de l'ànima catalana i en la materialització del seu anhel de solidaritzar-se amb la tragèdia de Madrid.

Voldríem galvanitzar l'ànima popular catalana i amb aquesta finalitat ens dirigim a tots els homes que senten els postulats antifeixistes amb fervor i intensitat.

El Comitè Local del Socors Roig de Catalunya (Secció del S. R. I.), acut a tu, company, partit, empresa col·lectivitzada, sindicat, municipi,

desapareixer del nostre mapa polític.

Celebrem, doncs, la reobertura del Parlament de Catalunya per quan significa la reivindicació dels sentiments democràtics del nostre poble.

pi, comerciant, industrial, per tal que, conjuntament, en comunió espiritual canalitzem el dens cabdal sentimental i emotiu que el sol nom de Madrid desperta en el nostre cor fervorós.

En el Comitè Permanent d'Ajut a Madrid hi estan representats tots els partits i organitzacions antifeixistes en col·laboració amb el Socors Roig de Catalunya i no dubtem que la nostra demanda trobarà un ressò intens en tots vosaltres per a plasmar en magnífica realitat els nostres anhels comuns.

Per l'aixafament del feixisme!
Per la llibertat de la República!
Per la independència d'Espanya!
Aporteu queviures, robes, diners per Madrid!

HUMOR DE COMBATENT, per Mas Ferrer

RETORN A LA RERAGUARDA

—Vingal Qui és que reparteix el vi?

Cops de fuet

L'escassetat i manca gairebé absoluta de pa augmenta constantment. Fa molts dies que la majoria de pobles que formen la III Regió estan mancades del blat per a atendre les necessitats urgents de tota la població civil. El nostre criteri sobre política de proveïments ha estat manifestat repetidament. No voldríem avui insistir, ja que volem ocupar tota la nostra atenció a la gravetat que comporta la manca de pa. El pa no pot ni deu mancar a la llar de tota la població civil de la reraguarda.

Pot ocórrer una reducció de consum i ésser aquesta una mesura obligada que fóra acceptada com a prova de sacrifici. Però això que avui vivim no és pas una reducció ni molt menys. Tot just recollida la collita ja comença a mancar blat. I aquesta falla ja justifica per si sol tota una cursa d'errors que es produeixen i augmenten astronòmicament cada dia. I aquest defecte de fatals conseqüències l'hem d'allunyar amb la major urgència si no volem que s'agreugi cada dia més...

Fa una vintena de dies que es formaren les Junes Regionals de Proveïments. És un organisme que segons el decret no té facultats per a res. Unicament pot i deu dedicar-se al repartiment de les mercaderies sobrants que li són lliurades per la Conselleria. I després de la seva constitució, mancada i privada d'iniciatives no coneix pràcticament de quin color és el blat. I sense blat ja faren el favor de dir-nos quina pot ésser la gestió d'un organisme que s'ha de dedicar exclusivament al seu repartiment.

Ens assabentem que a Barcelona han arribat darrerament unes partides de blat. Si es provoquen noves arribades ben segur que aleshores sortirà tot el blat que avui viu en règim clandestí i que no vol aparèixer perquè els seus propietaris no accepten els preus del Govern. Manca blat i aquesta privació no pot continuar. La Conselleria de Proveïments de la Generalitat ha d'esmerçar totes les seves activitats a resoldre un conflicte que avui ja té arrels dolentes i que arribarà a enverinar-se si no resta aviat solucionat. I les Junes Regionals que demanen una immediata solució per a recobrar la normalitat del subministre del pa a tota la nostra reraguarda que també treballa a profit de la guerra.

cues per tal d'exaltar els ànims del nostre poble.

Ciudadans, tots junts, tenim que fer una campanya meticulosament portada, per tal d'acabar amb aquestes feres sanguinàries, i sense ànima, que estan exercint el "càrrec" més crudel i traïdor que es coneix, i que ens està traïcionant continuament!

Estem alerta, i vetllem pel benestar del nostre poble, fent la guerra a mort als traïdors, pertorbadors i espies!

Ara més que mai, fe inquebantable en la victòria!

F. S. M.

J. E. R. E. C.

Aquest número ha passat per la censura

Espigolant

"La Humanitat", en el seu editorial comenta el conflicte de l'Orient fent observar l'actitud de Catalunya que com és natural està, en aquest aspecte, com en tots, al costat de les democràcies i contra el feixisme.

"Catalunya, la democràcia catalana, que avui pesa amb proporció creixent en l'Espanya lleial, pel percentatge de catalans dins del total de la població, pel nostre esforç industrial, per la nostra riquesa i finalment pel fet que la capital sigui a Barcelona, té una actitud diferent. Vol aportar un encoratjament als diplomàtics reunits a la capital de Bèlgica, perquè adoptin una línia de conducta que asseguri la permanència de la civilització occidental a l'Orient.

La nostra veu és feble. En temps ges reunits a Brussel·les. Però avui, Catalunya parla amb un gran altaveu, que és el propi conflicte espanyol. I aquella veu feble, que avui és sentida i escoltada, fa notar als reunits de Brussel·les, el desig dels catalans d'evitar la pèrdua per Europa, d'aquelles riqueses, d'aquelles PROPIETATS que constitueixen el patrimoni d'Europa a l'Orient i que asseguren la subsistència de la consciència i de la cultura occidentals.

Al servei d'aquesta cultura posa Catalunya tot el seu valer, tota la seva capacitat d'esforç i de sacrifici."

Actualment, segons "La Publicitat", Franco s'entrega a una política de bravates i "bluff" per tal d'espantar les nacions democràtiques, política que és seguida igualment per les altres potències totalitàries que n'esperen la màxima llibertat d'acció per als seus afans de domini:

"Sortosament per a nosaltres i perillosament per als militars facciosos, la República no es troba ara indefensa ni desprevinguda. L'atac que per on l'ataqui, el feixisme haurà d'anar molt en compte per no perdre tot d'una aquest dígit de crèdit que ha conquerit i que ara tracta d'exploitar a l'exterior, sense altre èxit que el que proclamen alguns aprofitadors sense escrúpols."

El "Diari de Reus" es refereix al caos que s'ha creat amb la moneda, que per a solucionar el problema dels canvis, expesa per la majoria dels Ajuntaments, i per a evitar els seus nocius efectes demana una mesura racional:

"Heus-ací un problema que el Consell de la Generalitat de Catalunya deuria solucionar immediatament, a partir de seguida a la supressió de tanta varietat de paper moneda, i emetent el paper únic necessari per a totes les transaccions que s'efectuen a la nostra terra."

"Solidaridad Obrera" remarca la necessitat de conservar la integritat de la moral, que és un dels factors principals del triomf:

"Todos estamos de acuerdo en que es necesario aportar aún mayores sacrificios en esta guerra que sostenemos, solos, frente a la coalición del fascismo europeo. Esos sacrificios, que deben cumplir los que luchan en los frentes y los que trabajan en la retaguardia; que deben manifestarse tanto en actos positivos de creación y de arrojo, como en el sufrimiento tranquilo y silencioso de privaciones y en renuncias voluntarias, esos sacrificios cuyo límite no puede ni debe preverse, no se podrán lograr de ningún modo mediante exhortaciones, ni mucho menos, mediante amenazas o la aplicación de métodos compulsivos. No somos contrarios a tales métodos se empleen, cuando sea necesario, contra aquellos que no cumplen su deber o que

Els pagesos i els Sindicats Agrícoles

I

Els amics de la Redacció de "LLIBERTAT", fent-se ressò de l'actitud hostil que alguns pagesos mantenen vers els Sindicats Agrícoles, han escrit darrerament dues editorials en aquest periòdic que segurament hauran causat molta satisfacció a aquells conreadors inconscients. Jo no vull dubtar ni de la sinceritat ni de la bona intenció que ha guiat la ploma dels meus amics. Lamento, però, que, per aquesta vegada, la intel·ligència dels meus companys hagi estat posada al servei d'un sector de pagesia que no viu de bon troc la realitat dels moments actuals.

Em guardaré prou bé d'afirmar que en tots els pobles els Sindicats Agrícoles rutilen com caldrà. La culpa, però, no sempre és de llurs dirigents. Tampoc devem exagerar. En la gran majoria dels Sindicats, les dificultats de l'hora present que obstaculitzen el normal desenvolupament de totes les coses no permeten fer aquestes millors del que es fan. Vull dir — i ho puc demostrar — que són pocs els casos en els quals els pagesos tinguin motius justificats de queixar-se del Sindicat. Quasi sempre la seva queixa sense fonament és filla o del seu egoisme mal contingut i més mal comprès o fruit d'una campanya disimulada dels especuladors que veuen en l'obra dels Sindicats Agrícoles el seu mortal enemic.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajes i abrics d'home

Major, 15 i 17 TARRAGONA

No hi ha cap pagès conscient que tingui valor de blasmar de la llei de Sindicació Obligatoria perquè fàcilment pot comprendre que la seva redempció només li pot venir a força d'estar organitzat. Totes les classes socials que han volgut emancipar-se i dignificar-se ho han aconseguit a través de la sindicació. Són molts els rams de l'activitat humana que ja de temps tenen com una obligació de pertànyer a una organització determinada. I és que la llibertat acaba quan l'acció individual pot perjudicar l'obra col·lectiva. D'ací que ningú — sigui pagès o redactor de periòdic — no pot sentir ferida la seva condició d'home liberal per l'obligació que li vingui d'una llei que tendeix a beneficiar tota la seva classe. I si hi ha gués algú que no volgués sotmetre la seva acció al ritme que els beneficis generals imposen, no és prudent que trobi cap home intel·ligent ni cap plana de periòdic que es presti a afalagar la seva actitud i el seu tarannà individualista. Aquesta trista condició no pot mai ésser lloada com una virtut sinó censurada com un defecte. I les pomes que no vulguin contribuir a augmentar el confusionisme i la perturbació han d'estar, no precisament al servei dels indisiplinats sinó en contra d'aquests. Que una Directiva determinada d'un Sindicat Agrícola no fa les coses com caldrà? El que procedeix és de canviar aquells homes dirigents per altres més aptes i de més solvència, però no predicar la dissolució del Sindicat o la minva de les seves facultats.

Tots els arguments que empenen els meus amics en defensa de la se-

ponen obstacles a la lluita. Però de ninguna manera debe confiarse a ellos el logro de elementos sustanciales que el Pueblo está siempre dispuesto a aportar y que deben ser suscitados por procedimientos muy distintos."

va tesi podríem dir que es concreten en un: el pagès — diuen, repetint una cantarella que té tot el regust de veus especuladores — es queixa que hagi d'entregar al Sindicat uns fruits que el comerç li paga més cars i més depressa. El darrer editorial dels que comento, arriba a concretar en nombres aquest argument i diu que mentre els Sindicats donen solament al pagès 25 duros d'un sac d'avellanes, el comerç de Reus — si no es comenciant d'aquella plaça en fa una propaganda sospitosa — en paga im-

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

mediatament 35 o 40. Malgrat que aquests nombres pequen d'exagerats, car ni el Sindicat paga tant poc ni el comerç paga a 40, avivar encara més l'egoisme mal contingut de la gent del camp és (en aquests moments que d'una arrova d'epatates se'n demanen 20 pessetes i d'un quilo de fesols 15), una feina inqualificable, justificant només en un especulador dels que s'enriqueixen a costa de la gana del poble o en un amic de plataformes polítiques que vol captar adeptes.

La crua realitat de la guerra imposa sacrificis dels quals no hem de voler escapar ningú. I un d'aquests és el d'exportar avellanes i altres productes per tal de proporcionar divises als nostres governs. La gana dels consumidors de l'interior ha fet pujar les avellanes a un preu massa elevat. No manquen comerciants que venen les avellanes, per satisfer la gana del poble que pateix, a 40 i 42 duros el sac, la qual cosa els permet de pagarles a 36 (que pocs en trobareu que n'hagin pagat a més!), guanyant 4 o 5 duros per sac amb la fam del poble i la indisciplina dels conreadors! Els Sindicats i les Federacions que senten la responsabilitat dels seus actes, venen avellanes al mercat interior, però en venen també a l'exèrcit a 27 duros! i en donen a l'exportació, que vol dir al govern per divises, a 30, 31 i 32. Com voldríem que les paguessin immediatament a 36 als seus associats? Si han convingut, en maganes assemblees d'agricultors, d'es-

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA = CAMISER

tablir després el preu mig a què resultin les vendes, qui pot estranyar que de moment avancin solament a compte 27 i 28 duros per sac i no 25 com diu l'ingenu o mal informat editorialista? I, qui ajuda millor el triomf de la guerra, el que només actua de cara a la seva armilla o el que es sotmet a les exigències del moment que vivim posant els seus fruits a disposició de les necessitats de tots?

En un pròxim article seguirem demostrant com és d'injustificada i nefasta la campanya que s'ha emprès contra els Sindicats. I descararem els pagesos inconscients que no reparant en el mal que es fan a ells mateixos, voldrien destruir la única obra que en definitiva els ha de salvar.

J. SANROMA I NICOLAU

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

NOTES INFORMATIVES

ALES NEGRES SOBRE LES COMARQUES

Ahir, sobre les 4'30, els serveis de vigilància de la costa donaren compte a la Comandància Militar de la presència d'aviació facciosa. Immediatament foren tocades les sirenes d'alarma per tal de que la població civil anés als refugis.

Posteriorment es pogué comprovar que al S.E. de la nostra ciutat fou bombardejat un velar que navegava costejant, sense ésser tocat.

C.A.D.C.I.

Es convoca als socis del C. A. D. C. I. a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc avui, dissabte, a dos quarts de quatre, de primera, i a les quatre, de segona, per a la designació dels delegats i adjunts que han d'assistir al Tercer Congrés de la U. G. T. i assumptes diversos.

Lloc de reunió, a l'estatge social.

HOMENATGE A LA U. R. S. S.

Ahir quedà constituït el Comitè de la III Vegueria Pro Homenatge a la U. R. S. S., en l'aniversari XX de la seva revolució. El Comitè restà integrat en la següent forma:

President, delegat del comissari de la Generalitat, Antoni Secall, representant del S. R. de C.; vice-president, Manuel Blay, de l'Ateu de Tarragona; tresorer, Carles Pallach, d'Estat Català; i secretari, el representant de la C. N. T.

S'acordà iniciar una intensa propaganda per tal de procedir a la recollida de signatures i venda de segells.

ASSEMBLEA DE LA SECCIO FEMENINA D'E. R. DE C.

En assemblea celebrada abans d'ahir s'acordà designar a les companyes Maria Perelló i Josefina Vilarió, delegades de la Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya, al Primer Congrés Nacional de la Dona.

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — NEGOCIAT DE RECLUTAMENT

Ordenada per decret del Ministeri de Defensa Nacional de 28 d'octubre darrer (D. O. núm. 264), la mobilització del reemplaçament del 1939, es fa avinent que tots els ciutadans residents en aquesta població, nats des del primer de gener al 31 de desembre del 1918, han de presentar-se immediatament de publicat aquest edicte a l'esmentat Negociat de Reclutament, a verificar la seva inscripció a l'allistament per al reemplaçament del 1939, al qual ha de quedar completat per tot el dia 10 del corrent mes; prevenint-se als que deixin d'efectuar-ho que incorreran en les penalitats que senyala la vigent llei de Reclutament, per la qual cosa es recorda als interessats i als seus pares o tutors l'obligació que tenen de demanar la inscripció al referit allistament.

Tarragona, 5 de novembre 1937. — L'alcalde accidental, Jaume Marrasó.

A L'AUDIENCIA

Amb la solemnitat de costum se celebrà ahir a l'Audiència l'acte de presa de possessió del nou President de l'Audiència, senyor Manuel Miró i Esplugues, el qual dimicres pròxim el càrrec a l'Audiència de Barcelona.

CENTRE DE RECLUTAMENT. MOBILITZACIO I INSTRUCCIO NUM. 18 - TARRAGONA

El personal de ferrocarrils pertanyent a aquest C. R. M. I. (abans Caixa de Reclutament núm. 27), comprès en les lleves del 1930 al 1938, ambdues inclusives, ha de presentar-se sense excusa ni pretext de cap mena, per a ésser destinats a cos, segons decret de l'Excel·lentíssim senyor Ministre de Defensa Nacional.

Igualment els reclutes comprèsos en les lleves del 1930 al 1938, ambdues inclusives, procedents de la Creu Roja, Cos de Bombers, personal burocràtic de comptabilitat, administració, etc. Transports, comunicacions, sanitat, etc. i els mobilitzats industrialment (Indústries de Guerra), hauran de presentar-se a l'esmentat Centre, per a llur incorporació a files, d'acord amb el decret del Ministeri de Defensa Nacional, dintre el termini màxim de tres dies, prevenint, que els que no ho efectuin en el termini assenyalat, els seran aplicades les sancions màximes en temps de guerra.

Tarragona, 5 de novembre 1937.

UN DONATIU

L'administrador de l'Hospital Militar-Base de la nostra ciutat ens comunica que per mediació del comissari de guerra del referit establiment ha rebut un donatiu de dos centes cinquanta pessetes en metlles entregat pel Gremi de Cafeters, Bars i Similars d'aquesta capital.

EL MINISTRE D'ESTAT A TARRAGONA

Procedent de València i de pas cap a Barcelona, ahir estigué breus hores a la nostra ciutat el ministre d'Estat, senyor Josep Giral.

Durant la seva estada el ministre fou saludat pel comandant militar tinent coronel Pérez Farràs.

OBJECTES EN DIPOSIT

Objectes que resten dipositats a Vigilància municipal i que han estat trobats a la via pública:

Un títol de xòfer a nom de Francesc Castells; un moneder que conté una petita quantitat de bitllets de 25 cèntims de l'Ajuntament de Tarragona.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, enressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

Secció esportiva

FUTBOL

Diuenge jugaran una Selecció del Casal d'Esports i els Cossos Armats

Diuenge vinent al camp de l'Avinguda de Catalunya se celebrà un partit de futbol a càrrec dels equips que encapçalen aquestes ratlles.

Avui donarem la llista d'ambdós equips.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DISSABTE I DIUMENGE, 6 I 7 DE NOVENBRE.—TARDES I NITS

UN PROGRAMA MONSTRE DE REESTRENES

La pel·lícula còmica interpretada pels ídols de la gràcia, Stan Laurel i Oliver Hardy, parlada en castellà:

Un llo de familia

El Noticiari d'actualitat "Laya":

Espana al dia núm. 17

La pel·lícula nacional de més èxit, opereta, drama, comèdia, revista, una filigrana portada a la pantalla:

Los héroes del barrio

MOSTELLE

Suc de raïm escase fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA